

oblationibus populi et officiis clericorum vix necessariam. Cessabant tum ex parte A consueta officia, quia filii Israel sub hostili damnatione organa sua suspendebant....

Num. 39.
Parisiis aegri
ad ecclesiam
B. Mariæ de-
portantur.

Eodem tempore (a) adornabat sacerdotium præfatæ urbis Stephanus, religionis cultor, pater pauperum, hospitalitatis exemplar: qui de incumbenti flagello turbatus, et de commissæ sibi plebis salute sollicitus, constituit lugubres processionum dies, quibus affligerent animas suas, et Sanctorum reliquias ad ecclesiam B. Mariæ deportarent; quorum suffragiis et veniam peccatorum et pestis imminenti remedium a Domino impetrarent. Et populi quidem fecerunt sicut constituerat illis episcopus, et celebraverunt jejunia; per multos tamen jejuniorum dies non exaudiebantur, quia beatæ virginis Genovefæ miraculum reservabatur. Sed sancta virgo de qua sermo est, nolens auctoritate miraculi eminere, recusavit in propria persona et in propria ecclesia honorari. Servans enim formam humilitatis, prævenit honore sanctissimam genitricem Dei, ut, sicut dignum est, illa diceretur auctrix miraculi, ista supplicatrix: Sed jam quomodo ipsum provenerit miraculum, paucis explicet sermo.

Num. 40.
Dein ad pa-
trocinium B.
Genovefæ re-
curritur.

Cunctis igitur salutem desperantibus, recordatus est præfatus episcopus quomodo B. virgo Genovefa Parisiacam urbem ab exercitu barbarorum liberavit, quam præclare virtute meritorum tumentem Sequanam in alveum coegit et restrinxit. Per argumentum ergo præteritorum de futuro securus miraculo, assumptis secum religiosiis personis, venit ad ecclesiam præfatæ virginis; et congregatis in capitulo fratribus, de periculo imminenti cum eis tractare coepit, et spem salutis quam ex anteactis virtutibus et clementia virginis mente conceperat, satis piè exposuit.... Piam episcopi petitionem omnium favor amplectitur, quia plus poterat pietate quam dignitate.

Num. 41.
Virginis cor-
pus ad S. Ma-
riam defertur.

Constituunt igitur diem solemnem episcopus et canonici, quo B. virgo Genovefa Deum placatura interpellaret pro populo.... Ex mandato autem episcopi salutare consilium per totum episcopatum divulgatur, universale jejunium indicitur, die statuta nominatur, et quasi celebre festum ab omnibus expectatus. Indubitata autem spem salutis præstabat omnibus opinatissima in miraculis virgo. Interea meliores de familia sacrae virginis eliguntur, quorum submissioribus humeris ipsa quoque familiari dominio sedere dignetur; jejniis et orationibus sanctificantur, balneis lavantur, lotis vestibus induuntur, sicut decet virginis puritatem. Advenerat desiderata dies, et qui parati fuerant deposuerunt beatam virginem de loco suo, prostratis interim fratribus et orantibus: quibus in oratione et lacrymis perseverantibus, advenit præfatus episcopus cum solemnibus processione clericorum et turba populi multa quæ convenerat ad diem festum. Ab antiquis enim temporibus inviolabiliter observatur, ut quando B. Genovefa portatur, solemniter exeat, et solemniter reducat. Igitur secundum canonicum morem ordinatâ processione, et portantibus dominam suam D viris supra designatis, festinabamus ad optatæ letitiæ finem: sed demorabantur futuram letitiam turbæ quæ sternerantur in via; episcopus quoque salutem populi piè distulit, qui ad miraculi fidem omnes ante miraculum infirmos numerare fecit....

Num. 42.
Egri sanan-
turi.

Ingrescente tandem sanctâ virgine beatissimæ Dei genitricis ecclesiam, excitatus est tamquam dormiens Dominus, et surgens imperavit morbo, et facta est tranquillitas magna. Tribus tamen exceptis, omnes malè habentes curati sunt.... Erant autem qui sani facti sunt numero centum. De tribus quidem exceptis hæc sola ratio occurrit, quia non est omnium fides....

Num. 44.
Clamor exoritur.

Igitur, viso miraculo, episcopus et clerici secundum ecclesiasticum morem tentabant sanctæ virginis laudes attollere: sed clamor populi et stupor miraculi non permisit; non enim æquare poterant voces populorum. Clamabant itaque cum populo, et confitebantur miraculum virginis clamoribus et lacrymis, quia Deo gratiarum actiones sunt cordis compunctio et vocis exultatio.... Et cum multa hora fieret in voce exultationis et salutis, audivimus impias voces clamantium ut non reduceretur amplius B. Genovefa ad locum suum, sed præsentia suâ protegeret civitatem. Voces ergo illæ terruerunt nos, et declinantes impiam populi pietatem, acceleravimus ad propria, intentis super sacram virginem oculis ac manibus. Tanta autem nobis obviavit populi frequentia, ut prius profunda vespera diem inclinaret, quam sancta virgo locum suum intraret.

(a) Anno 1129 hæc contigisse colligimus ex num. 45, infra, ubi Innocentius II sequenti anno, qui fuit 1130, in Franciam venisse dicitur.